

РЕШЕНИЕ

№ 5281

гр. София, 27.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 27.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **31** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Ищецът Н. М. П. твърди, че по негова жалба, пред СРС, е било образувано НАХД № 8826/2018 г. срещу наказателно постановление № 18-4332-000590/23.2.2018 г. Производството по жалбата е приключило с решение, с което наказателното постановление е било отменено като незаконосъобразно. Ищецът е заплатил в това производство адвокатско възнаграждение за сумата от 900 лв. Ето защо претендира заплащането ѝ, ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба - 4.1.2021 г., както и разноски в това производство.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи оспорва исковете. Твърди, че не се установява наличието на вреди – не се е стигнало до увреждане патримониума на ищеца. Заплащането на адвокатско възнаграждение не може да е вреда, тъй като липсва причинна връзка с наказателното постановление. То е отменено поради формални и процесуални нарушения. Искът за лихва също е неоснователен. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение в административно-наказателното производство. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави евентуално възражение за прекомерност.

СГП счита, че исковата молба е неоснователна.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, както и събраните по делото доказателства, намира следното:

С решение от 16.1.2019 г., постановено по НАХД № 8826/2018 г. на СРС, 98 с-в, е отменено, по жалба на Н. М. П., наказателно постановление постановление /НП/ №

18-4332-000590/23.2.2018 г., издадено от заместник началник на О“ПП“ СДВР, с което му е била наложена глоба от 200 лв., за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП. Решението е влязло в сила на 12.3.2019 г. В него е прието, че НП следва да бъде отменено поради нарушения на чл. 42, т. 4 и чл. 7, ал. 1, т. 5 ЗАНН – не е описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е било извършено.

Видно от делото на СРС, което съдът изиска, жалбата срещу наказателното постановление е била подадена от Н. М. П., лично. На провелоето се единствено съдебно заседание от 23.10.2018 г. ищецът е бил представляван от адв. Г.; приложен е договор за правна помощ, сключен между тях, видно от който за представителство по това дело, е заплатено възнаграждение от 800 лв.

Съгласно чл. 1, ал. 1, ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

Предвид установеното по делото следва да се приеме, че се установява кумулативното наличие на предпоставките на посочената норма. Установява се постановяване на акт на държавен орган, който впоследствие е признат, с влязло в сила решение, за незаконосъобразен. Именно в резултат на незаконосъобразния акт са претърпени имуществени вреди – заплатено е адвокатско възнаграждение.

По отношение на размера на вредите.

На първо място, съдът счита, че делото не е от такава фактическа и правна сложност, за да се приеме, че следва да се присъди пълен размер на претендираното възнаграждение. Следва да се съобрази и това, че уговореното възнаграждение многократно надвишава наложената глоба /в размер на 200 лв./. На следващо място, то не е съответно на фактическата и правна сложност на делото. Ето защо съдът счита, че то е прекомерно и следва да бъде намалено.

Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 за адвокатските възнаграждения, минималният размер на адвокатските възнаграждения за възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко от 300 лв.

Следователно, посоченото минимално възнаграждение е дължимо за пълен обем от защита по такива дела – от изготвяне на жалбата до приключване на съдебните прения. В случая се установява, че упълномощеният от ищеца адвокат е осъществил процесуално представителство само по явяване на единственото съдебно заседание.

Ето защо и предвид извършените процесуални действия спрямо общия обем такива, съдът намира, че следва да се присъди възнаграждение под посочения минимум, което в случая определя на 200 лв., съответно на извършените процесуални действия. Искът за разликата до пълния размер следва да се отхвърли.

По разноските. Предвид изхода на спора, както и предвид частичната основателност на исквете, на основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, ответникът дължи на ищеца направени разноси за държавна такса от 10 лв. Предвид фактическата и правна сложност на делото ищецът дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., на основание чл. 37 ЗПрП, вр. чл. 24 от Наредба №1 за заплащането на правната помощ.

Въз основа на тези мотиви съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. М. П., ЕГН [ЕГН] сумата от 200 лв. – разноски за адвокатско възнаграждение по НАХД № 8826/2018 г. на СРС, ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба - 4.1.2021 г. до окончателното плащане на главницата, както и 10 лв. – разноски по делото, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до пълния предявен размер от 900 лв.

ОСЪЖДА Н. М. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД ВАС В 14- СРОК ОТ СЪОБЩЕНИЕТО ДО СТРАНИТЕ, ЧЕ Е ИЗГОТВЕНО.

При подаване на касационна жалба тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 70 лв.

СЪДИЯ: